

Barbara Kružić

O KRČMARIMA I MENADŽERIMA KRATKE OSNOVE KONCEPTUALNOG INTEGRIRANJA

Sažetak

U ovom će se radu ukratko pokušati predstaviti teorija konceptualne integracije Gilesa Fauconniera i Marka Turnera koja se danas smatra nadopunom teorije konceptualne metafore Georgea Lakoffa i Marka Johnsona. Na samom početku objasniti će se temeljne postavke teorije konceptualne integracije, nakon čega ćemo ju usporediti s teorijom konceptualne metafore da bismo ih mogli staviti u međusobni odnos, a na samom kraju analizirat ćemo nekoliko primjera da bi funkcioniranje teorije konceptualne integracije bilo jasnije i razvidnije.

Gljučne riječi: konceptualna metafora, konceptualna integracija, protučinjenični iskazi

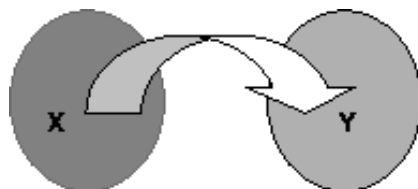
Tko, što i kada?

Teorija konceptualne integracije razvila se devedesetih godina dvadesetoga stoljeća u radovima Gilesa Fauconniera i Marka Turnera (1996, 1999, 2002) kao još jedan u nizu kognitivnih mehanizama, uz konceptualnu metaforu i metonimiju, u okviru kognitivne lingvistike. Preduvjeta su za ovu teoriju stvorili George Lakoff i Mark Johnson (1980., 2000.) tumačeći nastanak novih metafora u svojoj knjizi *Metaphors We Live By*. Te se dvije teorije smatraju suprotstavljenima, no zapravo jedna bez druge ne idu jer „konceptualna metafora shvaća se kao jedan tip konceptualne integracije“ (usp. Kövecses, 2006: 280; Matovac, Tanacković Faletar; 2009: 134), a teško je zamisliti da bi se teorija konceptualne integracije razvila bez postavki i preduvjeta koje joj je stvorila konceptualna metafora. U ovom će se radu prihvatiti postavka Darka Matovca i Gorana Tanackovića Faletara da su teorija konceptualne integracije i teorija konceptualne metafore „krajnje točke istoga kontinuuma u procesu stabilizacije značenja kroz učestalu uporabu“ (Matovac, Tanacković Faletar; 2009: 150) o čemu će riječi biti kasnije u radu.

Kako zapravo izgleda konceptualna integracija?

Glavna je razlika između ovih dviju teorija u broju domena koje obuhvaćaju. Konceptualna metafora podrazumijeva dvodomenski pristup - izvornu i ciljnu domenu između kojih postoje izravne poveznice, dok konceptualna integracija podrazumijeva četverodomenski pristup koji umjesto domene koristi naziv „mentalni prostor“ (Fauconnier i Turner: 1996). Druga je bitna razlika što konceptualnu metaforu koristimo za konvencionalne metaforičke izraze „koji su široko rasprostranjeni među pripadnicima određene kulture“ (Matovac, Tanacković Faletar; 2009: 134). Konceptualna pak integracija može objasniti veći broj pojmova i figurativnih iskaza koji „nisu motivirani konceptualnim metaforama“ (Matovac, Tanacković Faletar, 2009: 135), kao što su protučinjenični iskazi¹, analogije, konceptualne promjene, metafora, znanstvena otkrića, gramatika, dizajn, itd. (Fauconnier, Turner, 1999:76).

S obzirom da je o teoriji konceptualne metafore u više navrata bilo riječi (usp. Kružić, Lovrić, Maksimović: 2010.) ovdje se nećemo dodatno zadržavati objašnjavajući ju, već ćemo samo dati kratak vizualni podsjetnik:

IZVORNA DOMENA

CILJNA DOMENA

Slika 1. *Konceptualna metafora*

Dakle, kada za djevojku kažemo da je *procvjetala* zapravo se pozivamo na konceptualnu metaforu LJUDI SU BILJKE, kod koje bi biljke bile izvorna domena, a ljudi ciljna domena. Tako si ljude kao kognitivno teže dostupne entitete približavamo uz pomoć biljaka kao kognitivno lakše dostupnih i konkretnijih entiteta.

S obzirom da već Lakoff i Johnson ističu ograničenja konceptualne metafore prilikom objašnjavanja pojedinih izraza figurativne naravi razvila se potreba za novim, višedomenskim pristupom koji bi mogao „stati na kraj“ takvim i novim metaforičkim izrazima koji se nisu mogli u potpunosti objasniti postojećim mehanizmima. Stoga je razvijena teorija konceptualne integracije. Rekli smo već da se model konceptualne integracije sastoji od četiri mentalna prostora²:

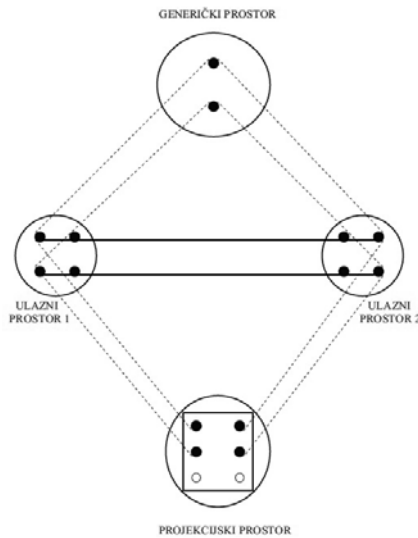
¹ O protučinjeničnim iskazima detaljnije se može pročitati u Belaj, Branimir, Goran Tanacković Faletar (2006.) „Protučinjenične uvjetne rečenice, mentalni prostori i metonimija u kontekstu teorije konceptualne integracije“. *Suvremena lingvistika* 62.2: 151-181. Ovdje ćemo samo dati nekoliko primjera u svrhu objašnjenja konceptualne integracije.

² Fauconnier i Turner (2002:40) mentalne prostore definiraju kao „male konceptualne pakete koji nastaju za vrijeme govorenja sa svrhom lokalnoga razumijevanja i djelovanja“.

1) **ulazni prostor 1 i 2** koji su srodni ciljnoj i izvornoj domeni konceptualne metafore,

2) **generički prostor** u koji se preslikavaju zajednički elementi dvaju ulaznih prostora i

3) **projekcijski prostor ili blend** (usp. Tanacković Faletar, neobjavljeni seminar) u kojemu se zapravo odvija sam proces konceptualne integracije, tj. ujedinjenjem ulaznih prostora u projekcijskom nastaje novi scenarij. Autori teorije navode kako je ovaj prostor “dinamičan i otvoren prema različitim mogućnostima interpretacije“ (Fauconnier, Turner, 2002: 37). Naravno, ta interpretacija ovisi ponajviše o kulturi, iskustvu i mašti pojedinca.

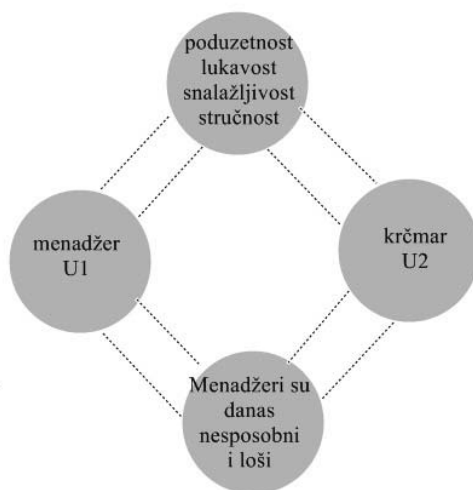
Slika 2. *Teorija konceptualne integracije* (Fauconnier i Turner, 2002: 46)

Najčešće se konceptualna integracija objašnjava na primjeru budističkog svećenika (Fauconnier, Turner: 1999, 2002) tako da ćemo i mi ovdje iskoristiti taj primjer. Poznata zagonetka kaže da budistički redovnik kreće u zoru jednog dana i penje se na planinu. Ondje provede nekoliko dana meditirajući, a potom ponovno u zoru krene dolje. Postavlja se pitanje: postoji li trenutak u kojemu je redovnik na istom mjestu na povratku na kojemu je bio i na odlasku na planinu. Iako se čini kompliciranom, ovu zagonetku možemo pojednostaviti upravo koristeći konceptualnu integraciju tako što ćemo redovnikov odlazak i povratak zamisliti kao da dvije osobe hodaju istovremeno, jedna od vrha, druga od podnožja planine te potražiti trenutak u kojemu će se one susresti. Kada to „pretočimo“ u konceptualnu integraciju u ulaznim prostorima imamo osobe koje u zoru kreću na put, u generičkom prostoru nalazi se planina kojom putuju, vrijeme u kojemu se kreću, a u generičkom prostoru je trenutak njihova susreta, tj. kretanje jedne osobe u dva smjera i točka u kojoj je osoba na određenom mjestu u određenom trenutku.

Da bi pokazali široku primijenjenost teorije konceptualne integracije Fauconnier i Turner (1999: 78) posuđuju primjer Coulsonove o osmišljavanju igre po uzoru na košarku³. Cilj je igre ubaciti zgužvani papir u kantu za smeće. Dakle, ono što bi išlo u ulazni prostor 1 su karakteristike košarke – koš, lopta, osvajanje 2 ili 3 boda ovisno o udaljenosti od koša, a u ulazni prostor 2 išle bi karakteristike kante za smeće – nalazi se na podu, u nju bacamo papir i otpatke koji nam više ne trebaju, i sl. U projekcijskom bismo prostoru dobili novu igru čiji je cilj ubaciti papir zgužvan u loptu u koš koji je na podu. Naravno, tu bi također postojali bodovi koje osvajamo pogotkom i kazne koje dobijemo kršenjem pravila novonastale igre.

Mi ovdje možemo iskoristiti vlastiti primjer da bismo si približili konceptualnu integraciju. Promotrimo sljedeću rečenicu: *Danas je svaki krčmar, bez uvrede za krčmare, menadžer*⁴. U ulaznom prostoru 1 je menadžer kao poslovođa velikih korporacija ili primjerice sportskog kluba, dok je u ulaznom prostoru 2 krčmar kao poslovođa svog objekta, krčme, koji je u našoj predodžbi često predstavljen kao pomalo neugledan. U generički prostor projiciramo zajedničke karakteristike menadžera i krčmara kao što su lukavost, osjećaj za rukovođenje, snalažljivost. U projekcijskom pak prostoru nastaje potpuno novo shvaćanje gore navedene izjave, a to je da svatko tko si danas zamisli, bez obzira na stupanj obrazovanja ili iskustvo može preko noći postati menadžer. Pri tom se govornik ograđuje i ističe da ne smatra kako je biti krčmar nečasno zanimanje, ali da velike korporacije u moderno vrijeme često vode nestručni i nesposobni ljudi koji nemaju potrebne kvalitete.

Grafički prikazana, rečenica bi izgledala otprilike ovako:

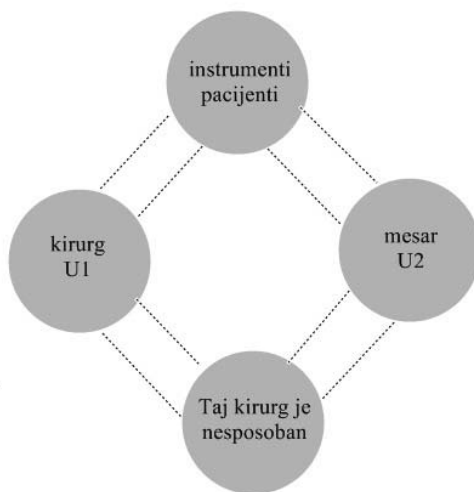

Slika 3. Prikaz rečenice „Danas je svaki krčmar, bez uvrede za krčmare, menadžer“ prema teoriji konceptualne integracije

³ Coulson tu igru naziva trashcan basketball.

⁴ Ova je rečenica izrečena u emisiji Otvoreno 13. 12. 2011.

Konceptualna se integracija u našoj glavi odvija u tri stupnja (Fauconnier, Turner, 2002). Prvi je stupanj *slaganje*. On se veže za elemente koje unosimo u ulazne prostore, njihovo slaganje i stvaranje novih veza. Nakon toga slijedi *upotpunjavanje*. U ovom koraku prizivamo svoje prethodno znanje o svijetu i uključujemo pozadinske obrasce. U trećoj se fazi događa *pokretanje projekcijskog prostora*, dakle, simulacija samog događaja i elaboracija. Uzmimo poznati primjer *Ovaj je kirurg mesar* (usp. Grady, Oakley i Coulson, 1999) kako bismo si objasnili te tri faze. U slaganju uvodimo kirurga u ulazni prostor 1, a mesara u ulazni prostor 2 sa svim njihovim osobinama. U drugoj fazi, fazi upotpunjavanja, pronalazimo njihove zajedničke karakteristike koje stavljamo u generički prostor (npr. bijela odjeća, instrumenti, radni stol, pacijent). Tu si također prizivamo u svijest da mesar obično radi s mrtvim životinjama, da je kirurg inače cijenjena specijalizacija i sl. Na samom kraju, kada pokrenemo projekcijski prostor, elaboracijom dolazimo do spoznaje da je kirurg o kojemu zapravo govorimo izrazito loš u onom što radi te da mu najvjerojatnije veći na pacijenata umire tijekom operacije. Grafički bi to izgledalo ovako:

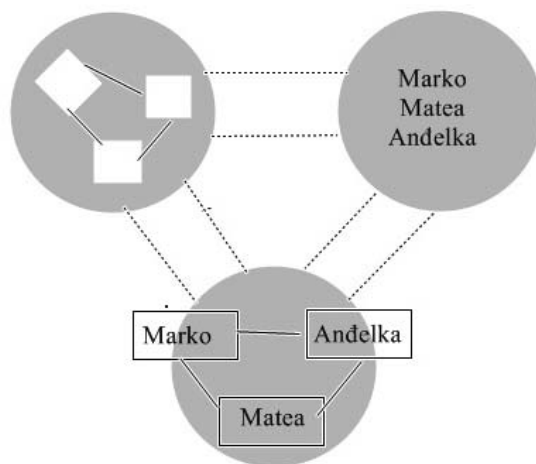
Slika 4. Prikaz konceptualne integracije na primjeru „Ovaj je kirurg mesar“

Koji su tipovi mreža konceptualne integracije?

Konceptualna integracija se ne mora nužno sastojati od 4 mentalna prostora. Takav je prikaz samo prototipan. (Lakoff, Johnson 1980: 55). Primjerice, kada govori o konceptualnoj integraciji i nastanku projekcijskog prostora, Zoltan Kövecses (2006: 276) razlikuje nekoliko tipova mreža konceptualne integracije: jednostavne, zrcalne, jednookvirne i dvookvirne/višeokvirne mreže⁵.

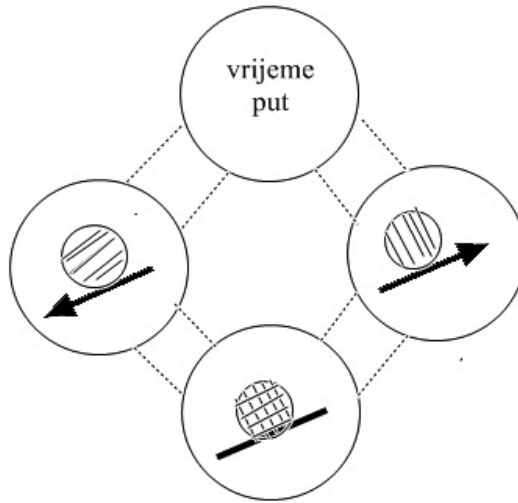
⁵ Kövecses koristi nazive simplex networks, mirror networks, single-scope networks i double/multiple-scope networks, koje je preuzeo od Fauconniera i Turnera. Mi smo ovdje preuzeli prijevode Matovca i Tanackovića Faletara (2009: 141 - 143).

a) **Jednostavne mreže**, kako im i sam naziv kaže, najjednostavniji su tip konceptualne integracije, no upravo je kod njih najteže razlučiti različite mentalne prostore. Matovac i Tanacković Faletar objašnjavaju ih na primjeru obiteljskih odnosa (Matovac, Tanacković Faletar, 2009: 139). U jednom se ulaznom prostoru nalaze obiteljski odnosi (otac, majka, kći), koji su strukturirani, dok se u drugom ulaznom prostoru nalaze osobe u nestrukturiranom odnosu. Tek u projekcijskom prostoru konkretne osobe koje pripadaju nestrukturiranoj skupini pridružujemo njihovim ulogama u obitelji (strukturiranoj skupini) te tako osobu koja se zove Marko pridružujemo njegovoj ulozi oca u obitelji, Anđelku pridružujemo ulozi majke, a Mateu ulozi kćeri. Konceptualnom integracijom dobivamo iskaze: *Marko je Matein tata. Matea je Markova kći*. „Mreža konceptualne integracije ovdje se dakle temelji na uspostavi strukturiranoga ulaznoga prostora obiteljskih odnosa i nestrukturiranoga ulaznoga prostora koji čine konkretni pojedinci“ (Matovac, Tanacković Faletar, 2009: 139). Primjer jednookvirnih mreža mogu biti i hijerarhije. Tako Velika Britanija ima Kraljicu i Princa, prijestolonasljednika, koje bismo kao uloge svrstali u strukturirani ulazni prostor, dok bismo osobe Elizabetu i Edwarda svrstali u nestrukturirani ulazni prostor. Tek se u projekcijskom prostoru osobe pridružuju hijerarhijskim ulogama i dobivamo iskaze: *Elizabeta je Kraljica Velike Britanije. Edward je prijestolonasljednik*.

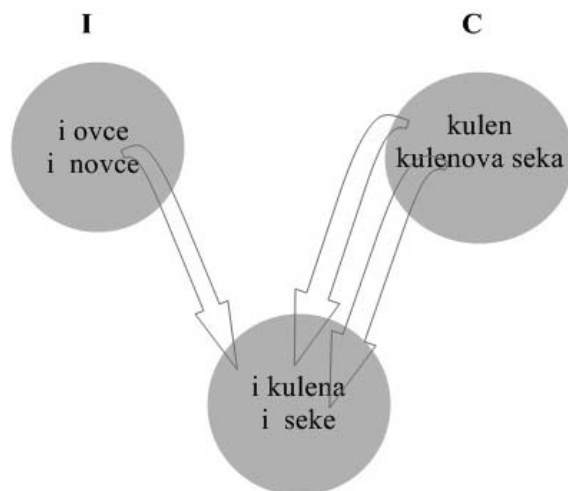
Slika 5. Grafički prikaz jednookvirne mreže obiteljskih odnosa

b) Kako bismo si približili **zrcalne mreže**, ponovno ćemo se prisjetiti budištičkog redovnika. Kako smo već objasnili da je u jednom ulaznom prostoru redovnik koji se penje na planinu, a u drugom ulaznom prostoru redovnik koji se spušta niz planinu, kako u projekcijskom prostoru nalazimo trenutak njihova susreta, sada ćemo samo to grafički prikazati. Ovdje je riječ, naravno o istom vremenu kretanja i imaginarnom susretu redovnika sa samim sobom.

Slika 6. *Konceptualni prikaz zagonetke budističkog redovnika*

c) U **jednookvirnim mrežama**, a kasnije ćemo vidjeti i u dvoookvirnim/više-
okvirnim, konceptualna je integracija metaforički ostvarena. Kod jednookvirnih je mreža struktura projekcijskog prostora „u cijelosti izvedena iz strukturnog okvira jednog ulaznog prostora“ (Matovac, Tanacković Faletar, 2009: 141). Vrlo slikovito Matovac i Tanacković Faletar objašnjavaju jednookvirne mreže na iskazu *Obama je dobio utrku* (usp. Matovac, Tanacković Faletar, 2009: 141, 142). Mi ćemo ovdje iskoristiti reklamu jednog telekomunikacijskog magnata koja se prikazivala u Slavoniji prije nekoliko godina: *i kulena i seke*. Poznata uzrečica *i ovce i novce* konceptualnom integracijom „postaje“ *i kulena i seke* na sljedeći način: u projekcijskom prostoru u potpunosti se zadržava značenje i forma ulaznog prostora koji uključuje od prije poznatu metaforu, dok se u drugom ulaznom prostoru nalaze nove jedinice (kulen i kulenova seka) koje se samo preslikavaju na jedinice prvog ulaznog prostora. U ovom slučaju prvi ulazni prostor odgovarao bi domeni izvora konceptualne metafore dok bi drugi ulazni prostor odgovarao domeni cilja iste. Tako se scenarij poznate uzrečice samo popunjava konkretnim jedinicama iz domene cilja, ali „odnosi u projekcijskom prostoru se mogu svesti na strukturni okvir jednoga ulaznog prostora“ (Matovac, Tanacković Faletar, 2009: 142).

Slika 7. Jednookvirna mreža na primjeru „i kulena i seke“

d) Kod dvookvirnih/višeokvirnih mreža, oba su ulazna prostora važna za formiranje strukturnog prostora. U ovom se slučaju ulazni prostori preslikavaju u projekcijski i pri tom tvore nove odnose i nova značenja. Upravo je posljednji tip mreža ključan kada govorimo o konceptualnoj integraciji jer objašnjava većinu ranije spomenutih fenomena, napose onaj o novim metaforama. Kövecses navodi da u ovom tipu mreža dolazi do “pravog stapanja određenih elemenata izvora i cilja u blendu” (2006: 283) Da bismo si približili ovaj tip mreža iskoristit ćemo stopljenicu *ljudo-višta* iz crtića Hotel Transylvania. Ovisno o tome smatramo li da je riječ o ljudima koji imaju obilježja čudovišta ili o čudovištima s obilježjima ljudi, rasporedit ćemo izvornu i ciljnu domenu, tj. ulazne prostore 1 i 2. U samom blendu, tj. projekcijskom prostoru, nastat će *ljudo-višta*, potpuno nova bića, i na formalnoj i na konceptualnoj razini. Za njihovo razumijevanje jednako koristimo strukturne okvire obaju ulaznih prostora. Na ovom principu funkcionira i Coulsoničina igra košarke s košem za smeće, kao i ranije spomenuti nesposobni doktor.

Što još može objasniti konceptualna integracija?

Spomenuli smo da konceptualna integracija objašnjava brojne fenomene našega života. Tako smo spomenuli protučinjenične iskaze, razne viceve te novonastale metafore. Ovdje ćemo za svaki od ovih područja dati po jedan primjer.

a) Protučinjenični iskazi

Protučinjenični iskazi sadrže *reductio ad absurdum*, odnosno argument u kojemu pokazuju istinitost iskaza tako što pokušavaju dokazati da bi nijekanjem tog iskaza nastale nemoguće i apsurdne posljedice. Ovdje se savršeno uklapa pjesma *If I*

were a boy pjevačice Beyonce ili pjesma *If I were a carpenter* Johnnysa Casha. Istraživanjem protučinjeničnih iskaza Branimir Belaj i Goran Tanacković Faletar došli su do zaključka da „svi proučeni protučinjenični iskazi, iako su međusobno različiti, u trenutku interpretacije ponašaju prema jedinstvenom obrascu, odnosno kako je za svaki od njih moguće uspostaviti po dva ulazna prostora, generički i projekcijski prostor te kako se u posljednjem navedenom prostoru odvija interpretacija svakoga iskaza.“ (2006: 179)

Mi ćemo se poslužiti Araličinom Krležinom rečenicom *Kad bi ti usta zašili, ti bi na stražnjicu progovorila* (usp. Belaj, Tanacković Faletar: 2006). U prvom ulaznom prostoru nalazi se brbljava žena koja ne prestaje pričati, a u drugom se nalazi brbljava žena kojoj su zašivena usta i onemogućen joj je govor. Generički prostor okuplja zajedničke karakteristike dvaju ulaznih, a to su brbljave žene. U projekcijskom prostoru nastaje novi scenarij – žena koja voli, možda čak i „mora“ puno pričati jer, jednostavno je takva, a onemogućen joj je govor, pronalazi novi način izražavanja i komuniciranja – kroz drugi tjelesni otvor. Alternativna verzija ovog iskaza je *Kad bi ti usta zašili, ti bi na lakat progovorila*. Grafički se to može prikazati na sljedeći način:

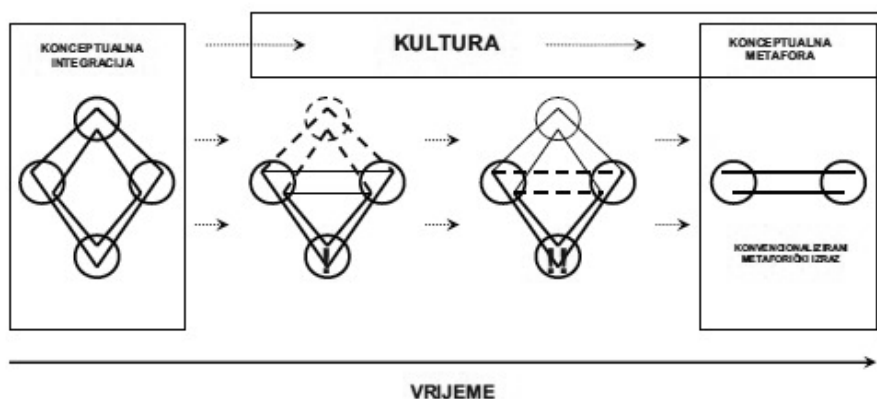

Slika 8. Prikaz konceptualne integracije kod protučinjeničnog iskaza „Kad bi ti usta zašili, ti bi na stražnjicu progovorila“

b) Novonastale metafore

Nove su metafore posljedica naše kreativnosti i fleksibilnosti jezika ili, da parafraziramo Noama Chomskog, posljedica mogućnosti da uz ograničen broj jezičnih sredstava i pravila stvaramo neograničen broj jezičnih iskaza, u ovom slučaju metafora. Na početku smo rada prikazali konceptualnu metaforu, no ne možemo ne zapitati se što je bilo prije no što je metafora *Procvjetala je* postala uobičajena u

jeziku. Darko Matovac i Goran Tanacković Faletar (Matovac, Tanacković Faletar, 2009: 144-147) predlažu novi pogled na odnos teorije konceptualne integracije i teorije konceptualne metafore u tom slučaju. Naime, dvojica autora navode da samom „okamenjivanju“ konvencionalnih metafora prethodi konceptualna integracija. Drugim riječima, čestom uporabom konceptualne integracije u slučaju *Danas je svaki krčmar menadžer*, postupno se briše generički prostor, a nakon toga, daljnjom uporabom pojedine metafore nestaje potreba za projekcijskim prostorom i ostaju samo izvorna i ciljna domena. Autori navode da konceptualna integracija „vodi prema spoznavanju dotad nepoznatih elemenata“ (Matovac, Tanacković Faletar, 2009: 144), dok konceptualnu metaforu nazivaju „mentalnim alatom i prečicom koja vodi prema prepoznavanju otprije poznatih odnosa“ (Matovac, Tanacković Faletar, 2009: 144). Tako je zapravo konceptualna integracija proces koji dovodi do konceptualne metafore kao rezultata, a dvije se teorije nalaze na „krajnjim točkama istoga kontinuum“ (Matovac, Tanacković Faletar, 2009: 150).

Slika 9. Prikaz odnosa konceptualne integracije i konceptualne metafore⁶

⁶ Slika je preuzeta iz Matovac, Tanacković Faletar (2009): „TCM i CIT – dvije suprotstavljene teorije ili krajnje točke istoga procesa?“ Jezikoslovlje *Jezikoslovlje* 10-2, Osijek, str. 133-151

c) *Humorni učinak*

Teorija konceptualne integracije može objasniti i humorni učinak viceva, igre riječi, satiru, sarkazam ili ironiju. Promotrimo fotografiju Siniše Marekovića:

Slika 10. *Photoshop Siniše Marekovića⁷ kao primjer konceptualne integracije*

Kako je riječ o igri riječi ilustriranoj grafičkim prikazom, potrebno je uključiti i sam grafički prikaz (stari probušeni lonac) kao ulazni prostor te tada govorimo o složenim mrežama (usp. Fauconnier, Turner: 2002). Ovdje se nećemo detaljno baviti složenim mrežama konceptualne integracije, ali ćemo ih koristiti prilikom objašnjavanja danog primjera. Ključni pojmovi Marekovićeve fotografije su *pravo suđe* i *pravosuđe*, koji se nalaze u ulaznim prostorima. U generičkom prostoru nalaze se zajedničke karakteristike triju ulaznih pojmova, kao što su upitna kvaliteta, propusnost, i dr., dok se u projekcijskom prostoru kristaliziraju brojne mane hrvatskog pravosuđa i slogan „Sve što u njega uđe, vrlo brzo izađe“.

Na sličan način možemo protumačiti i sljedeći vic:

„Zaljubljen mladi par sjedi na klupi navečer u parku i gledaju u zvijezde. On je pita:

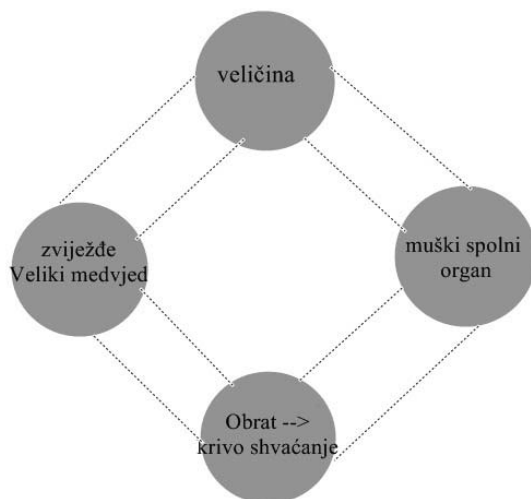
- Da ti pokažem Velikog medvjeda?
- Nemoj, naići će neko!⁸

Ključni pojam je Veliki medvjed koji se može dvojako shvatiti. Poanta vica je upravo u krivom shvaćanju značenja Velikog medvjeda koje se u projekcijski prostor preslikava kao osobina muškog spolnog organa. U ovom bi se slučaju u jednom

⁷ Izvor: <http://webcafe.net.hr/forwarduse/komnetar/inner.html?select=201209280392503>.
Zadnja posjeta: 10. 1. 2013.

⁸ Preuzeto s: <http://webcafe.net.hr/forwarduse/vicevi/> zadnji posjet stranici 29. 12. 2012.

ulaznom prostoru nalazio skup zvijezda koji se naziva Veliki medvjed, a u drugom bi se nalazio muški spolni organ.

Slika 11. *Prikaz konceptualne integracije u vicu*

Zaključak

Konceptualna je integracija teorija koja uspijeva objasniti veliki broj figurativnih iskaza koje se do njezina nastanka nije u potpunosti moglo objasniti. Njezina je posebnost što objašnjava do određenog trenutka nepoznate odnose koristeći višedomenski pristup. Vidjeli smo da se izvrsno nadopunjuje s teorijom konceptualne metafore, te da se čak može reći da je i stupanj ispred konceptualne metafore u samoj spoznaji i konceptualizaciji svijeta oko nas. Njezina je prednost što objašnjava širok spektar pojava, od figurativnih iskaza i protučinjeničnih iskaza do sarkazma, viceva, ironije i dr. Naravno, kao i kod konceptualne metafore i ovdje u spoznaji veliku ulogu ima iskustvo pojedinca i pojedine kulture.

U radu smo prihvatili tezu da su konceptualna integracija i konceptualna metafora dvije krajnje točke spoznajnoga procesa, integracija nam pomaže da uspostavimo nove odnose, a metafora da te odnose prepoznamo nakon što su uspostavljeni.

Literatura:

- Belaj, Branimir, Goran Tanacković Faletar 2006. „Protučinjenične uvjetne rečenice, mentalni prostori i metonimija u kontekstu teorije konceptualne integracije“. *Suvremena lingvistika* 62.2: 151-181.
- Fauconnier, Giles 1997. *Mappings in Thought and Language*. Cambridge: University of Cambridge.

- Fauconnier, Giles; Turner Mark 1999. Metonymy and Conceptual Integration. Panther, Klaus-Uwe, Günther Radden, ed. *Metonymy in Language and Thought*. Amsterdam – Philadelphia: John Benjamin Publishing Company, 77-91.
- Fauconnier, Giles; Turner Mark 2002. *The Way We Think - Conceptual Blending and the Mind's Hidden Complexities*. New York: Basic Books.
- Grady, Joseph E.; Oakley, Todd; Coulson Seana 1999. "Blending and Metaphor" In *Metaphor in cognitive linguistics*, G. Steen & R. Gibbs (eds.). Philadelphia: John Benjamins.
- Kövecses, Zoltán 2006. *Language, Mind and Culture: A Practical Introduction*. Oxford: Oxford University Press.
- Lakoff, George, Mark Johnson 1980. *Metaphors We Live By*. Chicago – London: The University of Chicago Press.
- Lakoff, George, Mark Johnson 1987. *Women, Fire, and Dangerous Things: What Categories Reveal About the Mind*. Chicago: University of Chicago.
- Matovac, Tanacković Faletar 2009. „TCM i CIT – dvije suprotstavljene teorije ili krajnje točke istoga procesa?“ *Jezikoslovlje* 10-2, Osijek, str. 133-151

Izvori:

- <http://webcafe.net.hr/forwarduse/vicevi/> zadnji posjet stranici 29. 12. 2012.
- <http://webcafe.net.hr/forwarduse/komnetar/inner.html?select=201209280392503> zadnji posjet stranici 10. 1. 2013.